SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 11 | 1. JUNI 1933 | 82. AARGANG

GUDS BUDSKAB TIL VERDEN I DE SIDSTE DAGE.

Af *Hugh Ireland,* Redaktør af »Liahona«.

»Og saaledes, som det skete i Noahs Dage, saaledes skal det ogsaa være i Menneskesonnens Dage.« (Luk. 17: 26.)

Disse Ord blev udtalt af Guds Søn som Svar paa et Spørgsmaal, der blev givet ham af Farisæerne med Hensyn til Tiden for Guds Riges Komme, som han havde omtalt. Da hans Ord peger hen til en Begivenhed, som endnu hører Fremtiden til, er de af Betydning for os alle.

I mere end et Hundrede Aar, »medens Arken var under Bygning«, hørtes Noahs Advarselsrøst af de onde Mennesker før Syndflodens Tid, idet han kaldte dem til Omvendelse, saaledes som Herren havde befalet ham at gøre. Men Noahs Budskab blev ringeagtet, og Folket vedblev med at gøre det, som var ondt, skønt de var blevet advaret om, at de vilde blive ødelagt, dersom de ikke omvendte sig til Herren. Kun Noahs nærmeste Familie adlød Kaldet og gik ind i Arken, medens alle de øvrige omkom i Oversvømmelsen.

Det er klart, at Jesu Ord henviser til hans anden Tilkommelse, naar han skal komme i sin Herlighed for at regere over Jorden. De Tilstande, som eksisterer paa Jorden i Dag, antyder, at Tiden ikke er saa langt borte. Mange af de Tegn, som Frelseren sagde skulde finde Sted før hans andet

Komme, er synlige for os i Dag. Der er Forvirring og Uro i alle Nationer. Det onde vokser stadig, og mange Hjerter ængstes. Grunden til alle disse Ængstelser og Trængsler er, at Folket er gaaet bort fra Herrens sande Vej, har ringeagtet hans Raad og Befalinger og har fulgt Menneskenes vildledende Lærdomme.

Ligesom Herren advarede Verden før Syndfloden og oprejste en Profet for at kalde Folket til Omvendelse, saa har han ogsaa i disse sidste Dage oprejst en anden Profet, som han har bemyndiget til at kalde Menneskeheden til Omvendelse fra deres Synd og til at adlyde hans Befalinger. Gennem sin udvalgte Profet, Joseph Smith, kundgjorde Herren til Verden, at alle var veget bort fra den rette og sande Vej, og gennem ham gengav han ogsaa det fordums Evangelium i dets Renhed. Lydighed til dette Evangelium vil bringe Verdens Mennesker til en saadan Enighed i Troen og en saadan Forstaaelse, at det vil nedbryde alle de Skranker, som staar adskillende mellem Menneskehedens Racer og Nationer. Dette Evangelium har allerede bragt mange Tusinder af Jordens forskellige Nationer, af forskellige Racer og forskellige Sprog, ind i een stor Fold — Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige — hvor de vil blive givet al Kundskab, som er nødvendig for at de kan fuldkommengøre deres Liv her paa Jorden og lære de Betingelser, ifølge hvilke de kan modtage en Fylde af Glæde og Herlighed i den evige Fremtid.

I det profetiske Syn, som Herren gav til Apostlen Johannes paa Øen Patmos, blev der vist, at en ond Magt vilde fremkomme, som skulde »overvinde de Hellige« og nødvendiggøre en Gengivelse af det »evige Evangelium«, saaledes som det fremgaar af Joh. Aab. 14: 6—7. Gengivelsen skulde ske ved en Engel, og den vigtigste Del af hans Budskab skulde være: »Frygt Gud og giv Æren til ham; thi hans Doms Time er kommen, og tilbed ham, som har skabt Himmelen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder.« Der er et stort Behov for et saadant Budskab i Verden i Dag, thi mange af de lærde paa Jorden stræber efter at fjerne Troen paa en guddommelig Skaber fra Menneskenes Sind og i Stedet sætte en Tro paa naturlige Love som Universets første Kilde og kontrollerende Virkekraft. I den religiøse Verden er der ogsaa mange af den moderne Kristenheds Præster, der fornægter Guddommeligheden af Jesus Kristus, som, under Faderens Ledelse, skabte Jorden, og som ligeledes sonede for Menneskehedens Synder og aabenbarede Evangeliets Principper og Ordinancer, hvorved alle kan vinde evig Frelse.

Dette Kald til Omvendelse og til at tilbede den sande og levende Gud har lydt over Jorden i næsten 100 Aar. Men

»saaledes som det var i Noahs Dage«, har den store Majoritet vendt det dove Øre til det himmelske Budskab. Paa den anden Side er de, der har adlydt Kaldet, blevet indsamlet i Kristi sande Fold, hvor der er guddommeligt beskikkede Hyrder til at lede dem — inspirerede Apostle, Profeter og alle de ovrige Embedsmænd, som fandtes i den oprindelige Kirke — »til de Helliges fuldkomne Beredelse, til en Tjenestegerning, til Kristi Legemes Opbyggelse, indtil vi alle maa til Enheden i Troen paa og Erkendelsen af Guds Søn, til Mands Modenhed, til Kristi Fyldes Maal af Vækst«. (Ef. 4: 12—13.)

»De Vises Visdom« har ofte undladt at opfylde Verdens Fornodenheder. Men Herren har opfyldt det Lofte, som blev givet gennem Profeten Esaias, »at gøre et herligt Arbejde blandt dette Folk, endog et herligt Arbejde og et Under«. Han har oprettet sin Kirke paa Jorden, for at den aldrig skal blive overvundet igen, for at forkynde det evige Evangelium til Verden og blive en Kilde til Lys og Velsignelse for alle, som vil modtage og adlyde Kristi sande Evangelium, saaledes som det er blevet gengivet til Jorden i disse de sidste Dage gennem Profeten Joseph Smith.

Kristi Ord, som vi har citeret, bør tages som en højtidelig Advarsel til alle, som har hørt Guds Budskab til Verden i de sidste Dage. Ligesom de Domme, der blev forudsagt til de Mennesker, der levede før Syndfloden, blev udført, saaledes vil ogsaa de, som ringeagter Guds Raad og Befalinger i disse de sidste Dage, lide for deres Ulydighed.

DEN DANSKE MISSION.

NY MISSIONÆR I DEN DANSKE MISSION.

Ældste Holger A. Jørgensen, Medlem af Aalborg Gren, er blevet kaldet til at virke som Missionær i den Danske Mission og er blevet beskikket til at arbejde i Odense Distrikt.

Ældste Jorgensen blev født i Nykøbing, Falster, den 16. Marts 1872 og blev et Medlem af Kirken den 8. Marts 1911. Han har altid været et trofast, pligtopfyldende Medlem af Kirken, og det er med stor Glæde, vi byder ham velkommen i Rækken af de aktive Missionærer.

Aalborg Gren afholdt en vellykket Afskedsfest for ham Fredag den 12. Maj, og Broder Jørgensen blev ved denne Lejlighed ved Haandspaalæggelse beskikket for sit Arbejde. Et lille Uddrag af hans Afskedstale ved denne Lejlighed gengives herved:

»Som De har hørt, har jeg modtaget et Kald til at blive

Missionær. Jeg er glad over at være funden værdig dertil, og jeg beder min Himmelske Fader, at han vil hjælpe mig til at udføre det Arbejde, der bliver paalagt mig, paa en saadan Maade, at jeg maa kunne gøre noget godt til hans Værks Forfremmelse, der hvor jeg skal hen.

Jeg er glad ved, at min Hustru og mine Børn er villige til at paatage dem den Byrde, det er for dem, naar jeg skal være Missionær og ikke er i Stand til at tjene Penge. Det er dem, der kommer til at bære den storste Byrde.

Fra nu af vil min Familie være et lille Samfund, der lever i den Forenede Orden. Enhver, som tjener Penge, vil afgive hele deres Fortjeneste til den fælles Kasse, saa det bliver muligt at opholde Hjemmet, medens jeg er paa Mission. Jeg beder eder, mine Søskende, som bliver her, at I vil hjælpe mig med eders Bønner og paa den Maade staa bag ved mig, thi Enighed gør stærk, og jeg véd, at Herren vil velsigne eder derfor. Jeg beder herom i Jesu Kristi Navn, Amen.«

Maa Herren rigeligt velsigne Broder Jørgensen i hans nye Arbejde og sætte ham i Stand til at udføre meget godt for Guds Værks Fremme.

AFLØSNINGER.

Ældste Claude E. Bird, der har virket i den Danske Mission i 30 Maaneder, deraf de sidste 27 Maaneder i Københavns Distrikt, er blevet hæderligt aflost fra sit Arbejde med Tilladelse til at rejse til sit Hjem og sine kære i Salt Lake City, Utah. Ældste Bird har haft mange ansvarsfulde Stillinger under sin Missionstid. Han har saaledes virket som Missionssekretær i over et Aar, som Præsident over Københavns Distrikt i et Aar, som Forstander for Missionens Søndagsskoler i omtrent $1^1/_2$ Aar og har ogsaa en kort Tid virket som Forstander for Københavns Gren. I alle disse Stillinger har han vist sig at være »Den rette Mand paa det rette Sted«, og det er med Vemod, vi ser ham forlade os.

Samtidig maa vi ogsaa sige Farvel til en anden af vore dygtige og værdifulde Missionærer, idet Ældste Floyd S. Petersen, der har virket i den Danske Mission i 29 Maaneder, er blevet hæderligt aflost fra sit Arbejde som Missionær med Tilladelse til at rejse hjem til sine kære i Salt Lake City. Ældste Petersen har bl. a. virket som Præsident over Esbjerg Distrikt, og i den sidste Tid som Missionssekretær for den Danske Mission. Ved sin Oprigtighed og ydmyge Hengivenhed i Arbejdet har han været et ypperlig Eksempel for os alle.

Ældsterne Bird og Petersen sejler fra Southampton Torsdag den 8. Juni med S.S. »Manhattan«.

Vi onsker at takke disse to Brodre for deres ypperlige og trofaste Arbejde i Missionens Tjeneste, for deres Venskab og det gode Eksempel, de har vist os, og beder, at Herren vil give dem en god Hjemrejse og skænke dem sine rigeste Velsignelser i Fremtiden.

FORFLYTTELSER.

Ældste Leland M. Olsen er blevet hæderligt aflost fra sin Stilling som Distriktspræsident over Esbjerg Distrikt og er sammen med sin Hustru, Søster Beulah F. Olsen, blevet forflyttet til Kobenhavns Distrikt.

Ældste Orson B. West er blevet hæderligt aflost fra sin Stilling som Præsident over Odense Distrikt og er blevet forflyttet til Kobenhavns Distrikt.

Ældste Paul W. Jespersen er blevet forflyttet fra Aarhus til Esbjerg Distrikt. Ældste Harold E. Jensen er blevet forflyttet fra Aalborg til Odense Distrikt. Ældste Owen M. Christensen er blevet forflyttet fra Odense til Esbjerg. Ældste Holger A. Jorgensen er blevet beskikket til at virke i Odense Distrikt.

NY MISSIONSSEKRETÆR.

Ældste Richard L. Christensen er blevet beskikket til at virke som Missionssekretær for den Danske Mission. Ældste Christensen har virket i den Danske Mission i omtrent 20 Maaneder og er i enhver Henseende vel skikket til at overtage denne ansvarsfulde Stilling.

Vi onsker Broder Christensen velkommen i hans nye Stilling og nedbeder Herrens Velsignelse over ham i hans Gerning.

NYE DISTRIKTSPRÆSIDENTER.

Ældste Leland M. Olsen er blevet beskikket til at virke som Præsident over Kobenhavns Distrikt. Ældste Paul W. Jespersen er blevet beskikket til at virke som Præsident over Esbjerg Distrikt, og Ældste Harold E. Jensen er blevet beskikket til at virke som Præsident over Odense Distrikt.

Alle disse Brodre er dygtige, energiske Mænd, der er fulde af Iver og Nidkærhed for Værkets Fremme, og vi føler os forvisset om, at de vil være i Stand til at udfore meget godt paa den Plads, de er sat.

Maa Herren inspirere og velsigne disse Brodre i deres ansvarsfulde Stillinger.

NY PRÆSIDENT FOR UNGE MÆNDS FORENING.

Som Præsident for Hovedbestyrelsen for Unge Mænds Forening i den Danske Mission er beskikket Ældste Orson B.

West, der tidligere har virket som Præsident over Odense Distrikt. Ældste West har nu virket i den Danske Mission i omtrent 17 Maaneder og vil ved sin Erfaring samt sine gode Sprogkundskaber være en ypperlig Mand i denne Stilling.

Vi onsker ham til Lykke og beder Herren velsigne ham i hans Arbejde.

FORANDRINGER INDENFOR SØNDAGSSKOLENS HOVEDBESTYRELSE.

Som Ældste Claude E. Birds Efterfølger som Forstander for Missionens Søndagsskoler er beskikket Ældste Thorvald Bregentoft. Ældste Bregentoft har i omtrent 30 Aar været et trofast Medlem af Kirken, og specielt hans mangeaarige Erfaring indenfor Søndagsskolens Bestyrelse i Kobenhavns Gren har været en glimrende Forberedelse for den Stilling, han nu er beskikket til.

Ældste Enoch Andersen, som ogsaa har været et flittigt og energisk Medlem af Kobenhavns Gren i en Aarrække, er blevet beskikket til at virke som anden Assisterende indenfor Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

Vi onsker disse Brødre til Lykke med deres nye Stillinger og beder, at Herren maa skænke dem Hjælp og Inspiration.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DE FORSKELLIGE HOVEDBESTYRELSER I DEN DANSKE MISSION.

Hovedbestyrelserne for Hjælpeorganisationerne i den Danske Mission er for Tiden saaledes sammensatte:

Den Kvindelige Hjælpeforening: Rachel S. Larsen, Præsident; Cathrine Christensen, første Raadgiver; Emmy J. Andersen, anden Raadgiver, og Ingeborg Hansen, Sekretær.

Søndagsskolen: Thorvald Bregentoft, Forstander; Edmund Kaiser, første Assisterende; Enoch Andersen, anden Assisterende, og Oscar Nielsen, Sekretær.

Unge Mænds Forening: Orson B. West, Præsident; Valdemar Jacobsen, første Raadgiver; Christian Tidemand Petersen, anden Raadgiver, og Figat H. Breum, Sekretær.

Unge Kvinders Forening: Eva M. Giertsen, Præsident; Valborg Johansen, første Raadgiver; Thyra Andersen, anden Raadgiver, og Annie Krebs, Sekretær.

Primary-Organisationen: Lillian L. Larsen, Præsident; Ellen B. Christensen, første Raadgiver; Mary Schmidt, anden Raadgiver, og Magda Nielsen, Sekretær.

Den Genealogiske Forening: Hans N. Ogaard, Formand; Emmy Andersen, Sekretær.

Musikkomitéen: Holger M. Larsen, Paul W. Jespersen, Valdemar Jacobsen, Christian Tranholm, Thorvald J. Jensen.

AALBORG DISTRIKTS FORAARSKONFERENCE.

Aalborg Distrikts Foraarskonference blev afholdt i Dagene 12., 14. og 15. Maj og var en god og vellykket Konference. Konferencen blev indledet med en Fest Fredag den 12. Maj, Kl. 8 Aften, til Fordel for Ældste Holger Jørgensen, der er blevet kaldet til at gaa ud som Missionær og er beskikket til at virke i Odense Distrikt. Festen, som blev ledet af Grensforstander Valdemar Gerlach, blev aabnet med en Sang af Koret: »Fredens Prins«, hvorefter der var Bøn af Ældste Carlo Leth. Koret sang: »Se, jeg staar ved Døren«. Søster Elizabeth Nielsen spillede en Klaversolo, og Koret sang: »Frit som Ørnen stiger«. Missionspræsident Holger M. Larsen gav nogle Bemærkninger og omtalte specielt Betydningen af, at lokale Medlemmer deltager i Udførelsen af Herrens store Missionsarbejde. Distriktspræsident Phil M. Andersen sang en smuk Solo: »The Trumpeter«. Derefter var der en Duet for Violin og Klaver ved Hr. Christensen og Edith Olsen. Koret sang: »Stille Hjerte, Sol gaar ned«. Edith Olsen spillede en Klaversolo, og en Dametrio sang: »Vi beder Gud for dig«. Missionær Holger Jørgensen talte tilsidst, hvorefter der var Sang af Koret: »Gud vær med dig paa din Vej«. Taksigelse ved Jens Olsen. Til Stede var 94.

Konferencen fortsattes med Præstedømsmøde Søndag Morgen Kl. 9 under Ledelse af Missionspræsidenten. Til Stede var 18.

Morgenmødet, Kl. 10, der blev ledet af Distriktspræsidenten, var viet til Præstedømmets Arbejde. Modet blev aabnet med Sangen: »Hvilken smuk og yndig Morgen«. Børge Klitgaard aabnede med Bøn. Derefter blev Sangen: »Kom alle I Guds Mænd« afsunget.

Thomas Thomsen fra Bronderslev talte over Emnet: »En Diakons Pligter mod sin Søndagsskole«. Herman Bendtsen fra Ingstrup talte over Emnet: »En Lærers Pligter overfor sine Nadvermøder«. Korlektien — den femte og sjette Trosartikel — blev fremsagt under Ledelse af Edvard Giessing. Erik Jensen talte over Emnet: »En Præsts Pligter mod sin Gren«. Søster Elizabeth Nielsen spillede en smuk Pianosolo. Elmer Morch talte over Emnet: »Hvad kan jeg gøre for at hjælpe til med at opbygge mine Præstedømsmøder?« Emnet: »Hvorledes kan de lokale Medlemmer af Præstedømmet hjælpe til med at forkynde Evangeliet?« blev behandlet af Carlo Leth. Distriktspræsident Phil M. Andersen sang en smuk Solo, hvorefter Søster Maren Jørgensen talte over Em-

net: »Hvorledes kan jeg dele Præstedommets Velsignelser med min Mand?« Søster Margrethe Sørensen talte over Emnet: »Hvorledes kan Modrene hjælpe vore Missionærer?« Efter en Solo af Elizabeth Nielsen blev Stykket: »Den Fremmede fra Vesterlandet« opført ved fire Brødre. Tilsidst var der Bemærkninger ved Præsident Holger M. Larsen, hvorefter Mødet blev afsluttet med Sangen: »Hav Tak for Profeten«. Taksigelse ved Sardus Sørensen. Til Stede var 100.

Eftermiddagsmødet Kl. 2 var den Kvindelige Hjælpeforenings Konference og blev aabnet med Sangen: »Hav Tak for Profeten«. Søster Agnes Gerlach aabnede Mødet med Bøn. Sangen: »Der er Skønhed her paa Jord« blev derefter afsunget. En Dobbeltduet sang Sangen: »Har jeg gjort noget godt for en Sjæl i Dag?« Søster Gerda Petersen talte over Emnet: »Den bedste Litteraturlektie givet i Aarets Løb«. Søster Sofie Rasmussen talte over Emnet: »Den mest interessante teologiske Lektie givet i Aarets Løb«. Søster Petrea Olsen gav en Rapport over Arbejdet i den Kvindelige Hjælpeforening. Tilsidst var der Bemærkninger ved Præsident Holger M. Larsen, hvorefter Sangen: »Foraaret atter med duftende Vinde« blev afsunget. Taksigelse ved Søster Marie Madsen.

Aftenmødet Kl. 7 blev ledet af Distriktspræsident Phil M. Andersen og aabnet med Sangen: »Som Staden der paa Bjerget staar«. Bøn ved Valdemar Gerlach. Derefter blev Sangen: »Den Tro som Jesus favner« afsunget. Kirkens Autoriteter blev foreslaaet til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner ved Missionspræsident Holger M. Larsen. Missionær Harold E. Jensen talte over Emnet: »De Sidste Dages Helliges Opfattelse af Nadveren«. Koret sang: »Gaa ind ad den snævre Port«. Missionær Holger Jørgensen talte over Emnet: »Er Myndighed nødvendig for at forkynde Evangeliet?« Derefter sang Koret: »Vi takker dig Gud«. Missionspræsident Holger M. Larsen talte over Emnet: »Betaler det sig at være en Sidste Dages Hellig?« og knyttede dertil en Del Bemærkninger om Betydningen af Moders Dag. Koret afsluttede med Sangen: »Lover din Herre«, hvorefter der var Taksigelse ved Ældste Elmer C. Hansen. Til Stede var 122.

Konferencen blev afsluttet Mandag Aften med en vellykket Basar, der blev afholdt af den Kvindelige Hjælpeforening.

AARHUS GRENS SANGKOR AFHOLDER FEST.

Torsdag den 11. Maj afholdt Aarhus Grens Sangkor en vellykket Afskedsfest for Missionær Paul W. Jespersen, der har virket som Dirigent for Koret. Hele Koret var mødt for at hylde Broder Jørgensen og takke ham for det store Arbejde,

han har udfort her i Aarhus. Ved Festens Begyndelse samledes Koret om det festligt dækkede Chokoladebord, hvor Korets Præsident, Chr. Christiansen, bød velkommen. Repræsentanter for de forskellige Organisationer i Grenen stod derefter op ved Bordet og takkede Broder Jespersen for det store Arbejde, han har gjort. Derefter blev der sunget en Sang, forfattet af Broder Louis Nielsen og Soster Oda Nielsen, og et kraftigt Hurra for Broder Jespersen rungede gennem Salen. Der indtraadte en lille Pavse, som Korets Præsident benyttede til at overrække Broder Jespersen en Erindring fra Koret som en lille Tak for vel udført Arbejde. Broder Jespersen takkede Koret for Festen og for Gaven og bad Koret vise Broder Johnsen den samme Tillid, som han selv havde modt. Derefter blev der udbragt et Hurra for Broder Johnsen, som hele Koret istemte. En Kvartet, forfattet af Soster Lilly Jensen, blev afsunget, og Festen blev afsluttet med en lille Dans.

Det er en stor Sorg for Aarhus at miste en Mand som Broder Jespersen, men vi véd ogsaa, at han med Guds Hjælp vil gøre det bedste, han kan for Esbjerg, og vi véd, at han er sin Opgave voksen. Men Aarhus Sangkor vil ikke staa i Stampe. Vi vil gaa fremad under Broder Johnsens Ledelse, og vi véd, at han har Korets fulde Tillid. Vi ønsker endnu en Gang at bringe Broder Jespersen en Tak fra Koret.

Marie Jensen.

PRIMARYFORENINGER AFHOLDER UDFLUGT.

Viby og Aarhus Primaryforeninger afholdt en fælles Udflugt til Hoskoven, Fredag den 12. Maj. Eftermiddagen gik med munter Leg, og Vejret var godt. Børnene fra de to Klasser var glade for at samles og tilbringe Dagen i hinandens Selskab. Legen gik til Kl. 4½. Saa gik vi til Broder og Søster Christiansens Hjem, hvor Viby Primary afholder deres Møder, og der afholdt vi et Fællesmode, under Ledelse af Præsident Christian Christiansen. Modet blev aabnet med Sangen: »Har jeg gjort noget godt for en Sjæl i Dag?« Bon af Broder Svend Jensen fra Aarhus, hvorefter Sangen: »Velsign o Gud dit Folk« blev afsunget. Broder Paul W. Jespersen talte til Soskende og Venner, da det var sidste Gang, Broder Jespersen var til Mode for sin Afrejse til Esbjerg, og han takkede for den gode Tid, han havde tilbragt sammen med Primaryklasserne, og nedbad Herrens Velsignelse over dem. Derefter talte Præsidentinden for Aarhus Primary, Søster Ane Larsen, nogle Ord til Børnene og takkede for Dagen og haabede paa et godt Samarbejde mellem Klasserne.

Lektien, som omhandlede: »Hjælp efter Anmodning«, blev gennemgaaet af Broder Christian Christiansen og Broder

Eldon J. Hansen og blev diskuteret. Modet sluttedes med Sangen: »Lad hvert et Hjerte frydes«. Bøn ved Søster Edith Nielsen, Aarhus. Som Afslutning paa Udflugten blev der serveret Chokolade og Kager, hvorefter Søskende og Venner glade og fornøjede gik hver til sit. Til Stede var 28 Søskende og 14 Venner.

Ellen Christiansen,
Sekretær.

Præsidenter til Stede ved Ungdomsstævnet i Aalborg, Paasken 1933.
Første Række (fra Venstre): Distriktspræsident Claude E. Bird, København; Missionspræsident Holger M. Larsen; Distriktspræsident Phil M. Andersen, Aalborg. Anden Række (fra Venstre): Distriktspræsident Eldon J. Hansen, Aarhus; Distrikspræsident Leland M. Olsen Esbjerg; Distriktspræsident Orson B. West, Odense.

DEN NORSKE MISJON.

DØDSFALL I OSLO.

Søster Hansine Marie Olsen dode den 20 april paa Prins Christian August's Pleiehjem efter lengere tids sykeleie, 79 år gammel.

Begravelsen foregikk i kapellet på Østre Gravlund den 27 april, kl. 3. Efter sang og bønn talte president Hyrum D. Jensen om Kristi bortgang og om tildragelsene i forbinnelse dermed, om disciplenes bedrovelse og senere trost og glede i den gjenopstandne. Han talte trostende og belærende til hendes mange sorgende efterladte. Graven blev innviet av eldste Evan Christiansen.

Avdøde, der efterlater sig flere barn, bl. a. to døtre i kirken, var en gammel, trofast Siste Dages Hellig. Hun var datter av gamle fisker Hans Johansen, et av de først døpte medlemmer av Oslo gren i 1853.

DÅPSHANDLINGER I OSLO.

Under vårkonferensen i Oslo blev der utført en del dåpshandlinger, hvorved 5 nye medlemmer blev tillagt kirken. Den første dåpshandling blev foretatt lørdag den 29 april, kl. 6 eftermiddag, og blev ledet av president Joseph A. Gundersen. Der åpnedes med salmen: »Kom dog alle, store, små«, de to første vers, hvorefter der var bønn av eldste Brigham J. Olsen. Derefter blev de to siste vers av samme salme sunget.

Dåpen blev forrettet av eldste Earl Richards, som døpte Marta Evensen Olsen og Fanny Miller. Bekreftelsen blev utført av president Joseph A. Gundersen og eldste Evan Christiansen. President J. A. Gundersen gjorde en del bemerkninger om Kristi dåp og fristelse og minnet samtidig om nødvendigheten av å arbeide for Herren. Efter å ha sunget: »O Helligaand« sluttedes med takksigelse av eldste Evan Christiansen.

Likeledes forrettedes der dåpshandling søndag den 30 april, kl. 5 eftermiddag. Møtet blev åpnet med salmen: »Kom dog alle, store, små«, de to første vers. Efter bønn av broder Oscar R. Lindbo blev de to siste vers sunget. Dåpen utførtes av president Joseph A. Gundersen, som døpte Artur Andersen, Hilda Elida Andersen og Randi Olsen. Dåpen blev bekreftet av president Hyrum D. Jensen og eldste Evan Christiansen. Efterat eldste Evan Christiansen og president Hyrum D. Jensen hadde gitt en del bemerkninger om dåpens betydning og gitt gode råd og formaninger, blev der avsluttet med takksigelse av Karl Olsen.

DISTRIKTSKONFERENSEN I BERGEN.

Distriktskonferensen i Bergen blev avholdt den 23 april 1933 og begynte med prestedomsmøte kl. 9. Møtet var under presidium og ledelse av distriktspresident Adolph M. Nielsen. Tilstede var misjonspresident Hyrum D. Jensen og eldstene Leo Jacobsen, Aksel Arnesen, Samuel Nelson, Arthur Ridd. Møtet åpnedes med sangen: »Kom alle, I Guds menn«. Bønn av eldste Aksel Arnesen. President Nielsen ønsket velkommen og uttalte, at brødrene i distriktet var meget pliktopfyldende og i særdeleshet brødrene i Bergens gren. De har altid opfyldt de opdrag, som blev gitt dem.

(Fortsættes paa Side 252).

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

DEN FORENEDE ORDEN.

Af Ældste *John A. Widtsoe,* af de Tolvs Raad.

—

En Gang, naar vi bliver rensede i vore Hjerter, vil Herren tale til sin Tjener, Profeten, og vi skal praktisere, hvad der kaldes den Forenede Orden, hvortil Tiendeloven blot er Forløberen. Det er den store Sti til Velstand og Lykke. Naar den Dag kommer, vil Fattigdom blive fjernet fra Jordens Overflade. Alle Mennesker vil blive i Stand til at gore det, de er bedst skikket til. Alle Mennesker vil have Livets Fornødenheder. Der er kun een Mand, som vil blive ringeagtet og set ned paa, og det er den Mand, som er uvillig til at arbejde; for alle maa arbejde, men deres Arbejde vil være afpasset efter deres Fornodenheder og Begavelse, og Menneskene vil dele, og dele ligt som sande Brødre.

Det er den højere Socialisme. Det har intet at gore hverken med Kommunisme eller Socialisme som politiske Partier. Det er en religios Organisation under Guds Præstedomme, styret og ledet af dette Præstedomme. Den har Magt til at frembringe alle de økonomiske Forandringer, som Verden stræber efter i Dag. Der er ingen anden Plan, som vil frelse Menneskeheden fra økonomisk Nod og social Ulykke, uden den Organisation af Præstedommet, der kaldes den Forenede Orden. Tiendeloven er blot en Begyndelse til denne Orden. Hvis vi ikke kan adlyde den mindre Lov, har vi ingen Ret til at forvente at faa den større.

(Fortsat fra Side 251).

Misjonspresident Hyrum D. Jensen uttalte sin glede over å se så mange unge brødre tilstede. Han uttalte en særlig takk til de brødre, som hadde utfort misjonærarbeide i vinterens løp, og ønsket, at de vilde fortsette. Han omtalte de vanskeligheter, der er forbundet med å få nye eldster fra Zion, og sa, at det er de lokale brødre, som må fore grenene fremover nu. Gav mange gode råd og formaninger.

Der sluttedes med takksigelse av forstander Johan Sætrum. Tilstede var 24 brødre.

Kl. 12,30 blev der avholdt funksjonærmøte. Tilstede var foruten de for nævnte autoriteter også søster Margaret A. Jensen og Søster Liv Nøvik fra Oslo.

Distriktspresident Adolph M. Nielsen omtalte ansvaret ved å indeha stillinger i kirken. Misjonspresident Hyrum D. Jensen gav derefter instruksjoner for de forskellige organisasjoner. Tilstede var 50 søskende.

Aftenmøtet begynte kl. 7. Møtet åpnedes med preludium av søster Solveig Berntsen og broder Anthon Andersen og sangkoret sang sine beste sanger. Distrikspresident Nielsen foreslog til opholdelse i søskendes tro og bønner kirkens autoriteter, som blev enstemmig vedtatt. Misjonspresident Jensen avløste eldstene Aksel Arnesen og Adolph M. Nielsen med takk og ære og med tilladelse til å reise hjem. Eldstene bar sine vidnesbyrd om evangeliets sannhet. Misjonspresident Hyrum D. Jensen omtalte betydningen av a leve evangeliet. Tilstede var ca. 135.

Fest blev avholdt mandag den 24 april. Den var arrangeret av sangkoret med et vellykket program og bevertning. Misjonspresident Jensen ønsket å fortelle, hvorfor han sendte hjem eldstene Adolph M. Nielsen og Aksel Arnesen. Deres pårørende i Zion hadde været villige til å ofre alt for å kunne holde dem på misjon og endog solgt av hjemmets indbo for evangeliets skyld.

Tirsdag aften den 25 april holdt misjonspresident Hyrum D. Jensen foredrag over emnet: »Har nutiden frembragt sin store profet, i likhet med Esekiel, Esaias osv.?« Tilstede var ca. 110.

Ivar Fløisand,
Grenssekretær.

OSLO DISTRIKTS KONFERENSE.

Oslo distrikts vårkonferense blev avholdt i dagene lørdag og søndag den 29 og 30 april 1933. Lørdag aften kl. 8 avholdt Oslo grens sangkor en ypperlig konsert. Foruten sange av koret, under ledelse av dirigenten, broder Ramm Arveseth, med søster Mary Jensen som organist og broder Otto Gebhardt som formann, var der assistanse av fiolinist og pianist. Samtlige sang- og musiknumre hostet sterk applaus, og flere numre måtte gis da capo. Der blev sagt, at det var lenge siden en så ypperlig konsert var avholdt. Misjonspresident Hyrum D. Jensen roste alle deltagerne, både kor og solister, for deres ypperlige prestasjoner. Salen og galleriet var fuldt besatt av interesserte tilhørere. Der var omtrent 350.

Søndag formiddag kl. 10,15 avholdtes søndagsskolekonfe-

rense under presidium og ledelse av distriktspresident Joseph A. Gundersen. Tilstede var misjonspresident Hyrum D. Jensen, søster Margaret A. Jensen og misjonærene i Oslo distrikt. Konferensen blev åpnet med salmen: »Himmelske Fader«. Bønn av søndagsskolens første rådgiver, Anton Fr. Jensen, derefter blev salmen: »O Helligånd« avsunget. Broder Valdemar Lind Bang talte om »Prestedømmets gjengivelse«, søster Solveig Larsen talte om »President Heber J. Grant som profet«, hvorefter den hellige nadver blev forrettet og utdelt.

Efter en kort sangøvelse ønsket president Joseph A. Gundersen den store forsamling av barn og voksne hjertelig velkommen og minnet om de vanskelige tider, vi nu gjennemlever, og advarte de hellige mot farer og fristelser. Av programmet kan nevnes en tale av søster Olga Nielsen om søndagsskolens velsignelsesrike arbeide, en sang av en pikeklasse, oplesning av søster Kathinka Bisjord, en sang av en mannstrio: »Hvilken smuk og yndig morgen«, og en tale av søster Marit Blattmann, der talte om søndagsskolens arbeide i Drammen og bar sitt vidnesbyrd. President Joseph A. Gundersen gjorde nogen slutningsbemerkninger og bar sitt vidnesbyrd.

Efter at sangen: »Hav takk for profeten« var avsunget, sluttet forstander Karl Olsen fra Frederiksstad med takksigelse. Tilstede var 214.

Konferensen fortsattes med et kort funksjonærmøte, som avholdtes kl. 12,30, under presidium og ledelse av distriktspresident Joseph A. Gundersen, og blev åpnet med salmen: »Allevegne hvor jeg vanker«. Bønn av eldste Brigham J. Olsn, hvorefter salmen: »Fryd dig o Jord« blev sunget. Misjonspresident Hyrum D. Jensen omtalte betydningen av, at man drøftet stillingen i de forskjellige grene i Oslo distrikt. Efter at en del spørsmål vedrørende de forskjellige organisasjoner var blitt besvarte, gav både president Hyrum D. Jensen og Joseph A. Gundersen gode råd og lærdomme med hensyn til planleggelse av møter o. s. v. Annen rådgiver i Oslo grens forstanderskap, broder Gustav A. Eriksen, sluttet med takksigelse.

Distriktskonferensen fortsattes søndag aften kl. 7 og åpnedes med, at sangkoret sang salmen: »Priser profeten«. Bønn opsendtes av broder Henrik P. Porsbøll, og koret sang et anthem: »Lovpris vor Fader«.

Misjonspresident Hyrum D. Jensen foreslog først eldste Evan Christiansen avløst fra hans stilling som president i hovedkomitéen for ungdomsforeningene med takk og ære for vel utført arbeide og innsatte president Joseph A. Gundersen i hans sted. Misjonspresident Joseph A. Gundersen foreslog

kirkens og misjonens autoriteter til opholdelse i søskendes tro og bønner. Alle forslag blev enstemmig vedtatt.

Eldste Ramm Hansen Jr. bar sitt vidnesbyrd om evangeliets gjengivelse. Koret sang: »O hvor herlig«. Eldste Earl H. Richards talte om frafallets følger og evangeliets gjengivelse. Eldste Brigham J. Olsen talte om den rette måte å fortolke skriftene på og bar sitt vidnesbyrd om evangeliets frelsende principper.

Eldste Evan Christiansen talte om verdens nuværende tilstand og fremhævet, at den var forutsagt av apostelen Paulus. Koret sang til avveksling: »Han vor Messias er«.

President Joseph A. Gundersen uttalte sin glede over de avlagte vidnesbyrd og minnet om Jesu ord: »Du skal elske Herren din Gud av ditt ganske hjerte, sjel, sinn og styrke, og din neste som dig selv«. Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte om nødvendigheten av inspirasjonens ånd, som veileder for hans tjenere, når de bærer vidnesbyrd om evangeliet. Han nævnte særlig president Heber J. Grants tale om visdomsordet, talte om skadeligheten av bruken av tobak og berusende drikke, som årsaken til mange sykdomme, og minnet om velsignelsen ved å holde visdomsordet, som det var åpenbart fra Gud, og sa, at de, som vil efterleve visdomsordet, vil undgå de straffedomme, som Gud vil sende over nasjonene.

President Gundersen takket forsamlingen for dens opmerksomhet og alle de, som hadde deltatt i møtet, talere såvel som sangkor. Tilslut sang koret: »Let the Mountains Shout for Joy«. Efter takksigelse ved forstander Einar A. Strand sang koret: »Jeg tjener Gud«. Tilstede var omtrent 314.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR JUNI.

Studer den Hellige Skrift.

Hvorfor skal vi studere den Hellige Skrift? Først og fremmest fordi vi véd, at det er umuligt at blive frelst i Uvidenhed. Den Kundskab, at Gud lever, at Jesus Kristus er hans Son, og at vi kan annamme den Helligaand, er den Grundvold, hvorpaa vi skulde bygge. De hellige Skrifter indeholder Frelsens Plan, og vi maa forstaa Hensigten med vor Skabelse og med Visdom udarbejde vor egen Frelse. Vi kan ikke holde Herrens Love, dersom vi ikke kender og forstaar dem.

Ved Læsning af den Hellige Skrift styrkes vor Tro og vor Kærlighed til Retfærdighed fremelskes.

Kort sagt, i den Hellige Skrift finder vi det Kompas, som leder os igennem dette og det kommende Liv.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

11. Juni.

JONAS MODTAGER ATTER EN LÆRDOM.

Tekst: Jonas IV.

Jonas, den Profet, som vi talte om forrige Gang, behøvede mere end een Lærdom fra Herren. Du kan huske, at han blev kaldet til at gaa og prædike for Folket i den store By Ninive. Hvad gjorde han i Stedet for at gaa derhen? Hvorledes straffede Herren ham? Hvorledes følte Jonas? Da Herren atter bragte ham trygt i Land, hvor gik han saa hen for at prædike? Og hvorledes modtog Folket hans Forkyndelse?

Da Jonas saa, at alle disse Mennesker omvendte sig og begyndte at gøre det, som var godt, saa blev han bedrøvet derover. Var det ikke mærkeligt? Men lad os nu se, hvorfor det gjorde ham saa bedrøvet? Jonas havde altid bedt til vor Himmelske Fader, og Folket i Ninive havde bedt til Guder af Træ og Sten. Det synes, som om de, der bad til Herren, var meget skuffede over dem, der bad til andre Guder. De maa have sagt til sig selv: »Saadanne Mennesker kan ikke være meget værd. De er blot Hedninger.« Maaske Jonas tænkte omtrent paa samme Maade. Maaske han tænkte, at de næsten ikke var værd at blive taget Vare paa. Desuden havde Folket i Ninive en meget stærk Hær. De var i Stand til at vinde i Krig, og det kan være, at Jonas frygtede deres Styrke. Det er i hvert Fald sikkert, at Jonas var meget bedrøvet over, at Herren havde tilgivet Ninives Folk og havde sagt, at han ikke vilde odelægge dem. Jonas var saa bedrøvet, at han ikke syntes, at der var noget godt tilbage for ham i Verden, og han bad om, at Gud vilde tage ham hjem til Himmelen. Men Herren svarede blot: »Jonas, Jonas, synes du, at du har Ret til at være vred?«

Men Jonas var fremdeles vred. Han gik udenfor Byen og satte sig paa et Sted, hvor han kunde betragte den. Han byggede sig et Slags Løvhytte med Tag af Løv og Grene, som kunde beskytte ham for den brændende Sol. Herren hjalp ham, saa han kunde have det behageligt der. Han lod en stor Slyngplante med store, vide Blade og en Slags mærkelig Frugt vokse op over Løvhytten. Dette gjorde det mere skyggefuldt for ham. Jonas var meget lykkelig over, at denne Plante var der.

Men Herren havde en bestemt Hensigt med at lade denne Plante vokse der. Han vilde benytte den til at give Jonas en anden Lærdom. En Morgen lod Herren en Orm komme og spise af Plantens Rodder og Stængler, saa at den visnede. En forfærdelig Vind begyndte at blæse saa haardt, at Jonas blev bange og atter bad om at faa Lov at do. Og saa begyndte Solens Straaler at brænde hans Hoved, saa at han besvimede. Da Jonas følte sig lidt bedre, sagde Herren til ham: »Hvad mener du? Er du bedrøvet, fordi denne Plante er visnet?« Og Jonas svarede: »Ja, jeg er meget bedrøvet. Den skyggede saa godt for mig, og jeg behøvede den.«

Da sagde Herren til ham: »Hvorfor skulde du være bedrøvet, fordi denne Plante er visnet? Du arbejdede ikke med den for at faa den til at vokse. Du plantede den ikke en Gang. Den kom hurtig op af sig selv, og den gik hurtig bort. Hvorfor skulde du være saa bedrøvet? Tænk paa mig og mine. Her i Staden Ninive har jeg Tusinder af Mænd og Kvinder, som forsøger at gøre det, som er Ret, Tusinder af yndige, smaa Børn, og ogsaa mange Dyr. De er mine. Jeg har skabt dem og hjulpet dem til at vokse. Jeg elsker dem, fordi de er mine. Skulde ikke mit Hjerte fyldes af Ømhed for dem?«

Da kunde Jonas forstaa, hvad Herren ønskede, at han skulde se. Han vidste, at han holdt af denne dejlige Plante, og hvorfor skulde da ikke Herren holde af sine Ejendele, særlig da han selv havde skabt dem. Og naturligvis, Herren elsker alle sine Børn, ikke blot nogle faa af dem. Han er en naadig Gud og en barmhjertig Gud, som er sen til at blive vred, og som er fuld af Godhed.

---

18. Juni.

OVERSIGT.

En Skare Drengespejdere var sammen med deres Leder paa en lang Tur i Bjergene. De havde planlagt, at de vilde slaa Lejr for Natten ved en bestemt lille Kilde. I Løbet af Eftermiddagen kom der tunge, morke Skyer paa Himmelen. Taagen lagde sig snart saa tæt om Drengene, at de næsten ikke kunde se frem for sig. Du har sikkert hørt, at Drengespejdere lærer at bruge Kompas. En Dreng virkede som Leder med sit Kompas. Spejderlederen, som ønskede, at Drengen skulde faa den Erfaring at virke som Leder, holdt sig i Bagtroppen. Om Aftenen lettede Taagen lidt, og Lederen sagde Mærke til, at Landet ikke var ham bekendt. De var kommet bort fra den Vej, som førte til Kilden. Han gav Ordre til, at de skulde standse, og talte til Drengene angaaende Sagen. Den Dreng, som havde Kompasset, vidste, at

de havde fulgt den Vej, som Kompasset viste. Nogle af Spejderne ønskede alligevel at prove paa at finde Kilden. Men pludselig folte Lederen, at han skulde sige til Drengene: »Vi maa slaa Lejr her i Nat.« Den Nat blev der et forfærdeligt Tordenvejr. Den næste Morgen var Himmelen klar, og uden Besvær fandt de deres Vej hen til Kilden. Der fandt de en Mand, hans Hest og en Hund, som var blevet dræbt af Lynet under Uvejret.

Hvorledes tror du, Drengene folte, da de saa, hvad der var hændt ved Kilden? Hvem tror du, det var, som ledede Kompasset? Hvad tror du, der vilde have hændt, dersom Spejderlederen ikke havde lyttet til den ledende Stemme? Hvad synes nu om de Drenge, som onskede at gaa hen til Kilden, men som alligevel var villige til at adlyde deres Leder? En Dreng og en Pige skulde altid være lydig som en god Spejder. Hvem skulde de adlyde? (Giv Børnene Anledning til at give frit Udtryk for deres Tanker og Erfaringer.)

Lad os for et Øjeblik tænke paa Bibelens Beretninger. Kan du erindre nogen Beretning, hvor Gud hjalp en, som havde lyttet til hans Stemme? (Giv en Oversigt over Fortællingen: »De havde Øjne, men kunde ikke se«.)

Hvorledes kan vi sige, at Jonas var anderledes end Elisa? Hvad var Resultatet af hans Ulydighed? Tror du, at vi har Lov til at prove at slippe bort fra noget Arbejde, som Herren onsker, at vi skal gore? Selv om Arbejdet er meget haardt for os at gøre, skulde vi ikke alligevel prove at gøre vort Bedste? (Nævn Eksempler: Bøn i Søndagsskolen, at opfylde de Pligter, som Lærerinden paalægger os, at bede nogle nye Børn om at komme med til Søndagsskolen, at betale vort Fasteoffer, Tiende o. s. v.)

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

4. Juni.

MOSES.

I de tidligere Lektier har vi lært, hvorledes Jakob og hans Familie kom til Ægypten. Du husker, at Josef vandt Kongens Yndest. Du husker, hvorledes hans Brodre kom til Ægypten, og hvorledes de senere efter Kongens Ønske blev indbudt til at komme og blive der. Fordi Jakobs Sønner var Hyrder, fik de Lov til at bo i den Del af Landet, som var mest egnet for Faareavl.

Der var imellem 70 og 80 Mennesker i den Gruppe, der kom til Ægypten sammen med Jakob. De bestod af Jakobs Sønner med Hustruer og Børn. De kaldte sig »Israels Børn« til

Ære for Jakob, som du vil erindre fik sit Navn forandret fra Jakob til Israel.

Videnskabsmænd mener, at Jakob levede omtrent Aar 1600 eller 1700 før Kr. Israels Børn var i Ægypten i omtrent 400 Aar. I Løbet af denne Tid voksede de til at blive et stort Folk, der talte omtrent seks eller syv Hundrede Tusinde. Det er maaske flere Mennesker end alle de Sidste Dages Hellige i hele Verden, samlet sammen.

Disse Israels Børn var et fremmed Folk i et fremmed Land. De var paa mange Maader forskellige fra Ægypterne. For det første var der selve Race-Forskellen. For det andet talte de et andet Sprog. For det tredie var de Hyrder, medens Ægypterne som Regel var Landmænd, der dyrkede Korn. Desuden holdt de dem for dem selv, og de, som tænkte dybere blandt dem, foragtede de ægyptiske Guder og deres Afgudstilbedelse.

Paa Grund af disse Ting, og fordi de var begrænset til en lille, beskeden Del af Ægypten, saa Ægypterne ned paa dem. Disse to Folk holdt sig hver for sig og saa ned paa hinanden. Ægypterne onskede ikke, at Israeliterne skulde blive Ægypter, og Forskellen mellem disse Folk blev fremhævet, i Stedet for at det modsatte skulde være gjort.

Det varede derfor ikke længe efter Josefs Tid, for Ægypterne begyndte at undertrykke Israeliterne. Ægypterne havde Magten og Herredommet i Staten, og ved Hjælp af store Skatter og tunge Byrder blev Israeliterne holdt nede i Fattigdom, og tilsidst blev de endog gjort til Slaver. De blev tvungne til at bygge store Bygninger for Kongen. Der er mange, som mener, at det var disse hebraiske Slaver, som gjorde det meste Arbejde med Bygningen af Pyramiderne. Hundreder og atter Hundreder af dem er sikkert gaaet til Grunde under det tunge Arbejde, og der blev lagt saa tunge Byrder paa dem, at de blev ikke behandlet stort bedre end Dyr.

Konger og Ledere, som søger at undertrykke visse Folkeklasser, søger altid at holde dem nede i Uvidenhed. De maa fremfor alt ikke faa Lov til at udvikle en Oprorsaand. Dersom Undertrykkelse derfor er paabegyndt, maa den fortsættes, som et Slags Selvforsvar. Saa længe som den undertrykte Gruppe er den mindste, er Undertrykkerne paa den sikre Side. Men dersom den undertrykte Klasse bliver for stor, er der Fare. Der er ogsaa en stor Fare paa en anden Maade, og dette var, hvad Ægypterne frygtede. Dersom en anden Nation skulde komme og begynde Krig mod Ægypten, var de bange for, at de undertrykte Israeliter skulde stille sig paa Fjendens Side.

Ægypterne syntes om at have mange Slaver, men de ön-

skede ikke at have flere, end de kunde holde Styr paa. Og derfor begyndte de paa den mest grusomme Ting af alt det, de gjorde mod Israeliterne. Den ægyptiske Konge gav Befaling til, at alle de, som plejede de israelitiske Modre, skulde tage hvert lille Drengebarn, der blev født, og dræbe det, medens den stakkels Moder endnu var for svag til at forsvare det. Men Sygeplejerskerne kunde ikke faa sig selv til at gore noget saa grusomt, thi de Plejersker, som tager Vare paa smaa, nyfodte Born, bliver milde og kærlige. De hjalp derfor Modrene til at skjule Børnene og frelste sig selv ved at lyve for Kongen og hans Embedsmænd. Saaledes vedblev Israeliterne at vokse i Antal. Ægypterne gav endvidere Befaling om, at alle israelitiske Drengeborn skulde druknes i Nilen. Hensigten med denne Ordre var ikke blot at holde Israeliternes Antal nede, men ogsaa at hindre, at der voksede Ledere op, som skulde ophidse Folket til Oprør. Hvorledes skulde en Leder blive fundet og oplært under saadanne Forhold?

Spørgsmaal.

1. Hvad kaldes den anden Bog i Bibelen?
2. Hvor længe blev Israels Børnn i Ægypten?
3. Hvor mange drog ned til Ægypten sammen med Jakob?
4. Omtrent hvor mange var der af dem ved den Tid, da Moses levede?
5. Nævn flere Aarsager, hvorfor Ægypterne undertrykte dem.
6. Hvorledes vil Slaveri og Undertrykkelse paavirke Menneskenes Natur?
7. Fortæl hvorledes Ægypterne sogte at holde Israeliternes Antal nede.

---

11. Juni.

MOSES (fortsat).

Paa Grund af Ægypternes Befaling om, at alle hebraiske Drengeborn skulde dræbes, maatte den vordende Befrier af de undertrykte Israeliter bevares ved Planlæggelse og omhyggelig Forberedelse. De forste tre Maaneder efter, at Moses var fodt, blev han holdt skjult. Og saa, da han var begyndt at komme til det det Tidspunkt, da de smaa Born er allerdejligst og mest elskelige, blev han sat ud i Nilen, men ikke ganske i Overensstemmelse med Kongens Befaling. En vandtæt Vugge blev lavet for ham, ligesom en lille Baad, og hans Soster Miriam blev sat til at passe paa ham.

Der er ingen Tvivl om, at Moses' Moder meget vel vidste, hvad hun gjorde. Det er sikkert nok, at hun havde valgt et Sted, hvor Landets ædle Dotre kom for at bade.

Selv om den ægyptiske Konge forsøgte at hindre Israeliterne i at formere sig, var der ingen Begrænsning sat for hans egen Familie eller for nogen af Ægypternes Familier. Historien fortæller os, at den Farao, sandsynligvis Ramses II, hvis Datter fandt Moses, havde 59 Døtre. Dette er af temmelig stor Betydning, thi naar der var saa mange kongelige Prinsesser, saa kan vi forstaa, at det var muligt for Faraos Datter at gøre for Moses, hvad hun gjorde, uden at blive hindret.

Moderens Plan lykkedes. En Dag, da en af Kongens Døtre kom med sit Følge for at bade, fandt de den lille Moses liggende ude paa Floden i sin lille Baad. Saa snart som Damerne nærmede sig, begyndte den lille Moses at græde. Nu véd vi alle, at et grædende lille Barn, der laa og flød i en Vugge ude paa en stor Flod, vilde opvække enhver Kvindes Medlidenhed, og Prinsessen gav straks Ordre til, at en af hendes Tjenerinder skulde redde Barnet. Da Barnets Søster saa, at Prinsessen ikke blot havde Medlidenhed med Barnet, men virkelig syntes meget om det, løb hun op til Prinsessen og sagde, at hun kendte en hebraisk Kvinde, som hun vidste kunde være Amme for Barnet. Saaledes gik alt efter Planen, og den lille Dreng Moses fik sin egen Moder som Amme.

Det lille hebraiske Slavebarn blev opdraget som et ægyptisk Kongebarn og undervist paa samme Maade som Ægypterne. Men hans Moder var altid om ham og for at lære ham at elske sit eget Folk og have Tro paa den israelitiske Gud.

Det fortælles ikke i Bibelen, men Josefus, som skrev for Romerne angaaende Hebræerne og deres Historie, fortæller, at Moses ikke blot blev en lærd Mand blandt Ægypterne, men at han ogsaa blev en stor ægyptisk Militærhelt, som vandt mange Sejre for Ægypterne mod deres Fjender. Derfor skulde skulde vi have ventet, at han var blevet ligesom Ægypterne i Tanke og Handling og ligegyldig overfor sit Folks Lidelser. Men det blev han ikke. Der skete to betydningsfulde Begivenheder i hans Liv, der viser, at hans Moders Lærdomme og Kærligheden til hans eget Folk var det største for ham, og at den ægyptiske Opdragelse ikke havde forandret hans Natur. En Dag, da han betragtede sit Folk, der udforte tungt Arbejde under Pisk og Mishandling, saa han en Ægypter, der mishandlede en Israelit saa grusomt, at Moses ikke kunde styre sig, men i sin retfærdige Harme dræbte han Ægypteren og begravede hans Legeme i Sandet. Ved denne Handling blev Moses baade i Aand og Handling Forsvarer af de undertrykte, og den vordende Befrier var fundet. Moses troede ikke, at nogen havde set, at han havde dræbt Ægypteren, men han fik snart at vide, at hans Gerning var kendt.

Den næste Gang, han var ude blandt Israeliterne, saa han to Hebræere, som kæmpede. Han prøvede at skille dem ad, men en af dem vendte sig mod ham og sagde: »Hvem har sat dig til Dommer over os? Tænker du at dræbe mig, ligesom du dræbte Ægypteren?« Da blev Moses bange, thi han vidste, at hans Hemmelighed var kendt.

Bibelen fortæller, at Farao hørte om det og søgte at dræbe Moses. Dette gjorde det nødvendigt for Moses at flygte fra Ægypten, og han drog til Midians Land, hvor han blev Leder for Israels Børn. Israeliterne havde længe været Faarehyrder, og blot ved at leve Folkets Liv kunde Moses blive fuldstændig skikket til at lede dem med Forstaaelse.

Spørgsmaal.

1. Da Moses drog til Midians Land, hvad var hans første Erfaring der? (Se II. Mos. 2: 15—25.)
2. Fortæl om Moses' Ægteskab og hans Sons Fødsel. (II. Mos. 2: 21.)
3. Hvad var Betydningen af hans Sons Navn?
4. Til hvilken Stamme hørte Moses? (Se II. Mos. 2: 1.)
5. Hvorfor flygtede Moses fra Ægypten?
6. Læs Ap. Gern. 7: 23—29. Omtrent hvor gammel var Moses, da han drog til Midians Land?
7. Har vi Ret til at sige, at Moses var godt oplært i Ægypternes Visdom? (II. Mos. 7: 22.)
8. Fortæl om den Gang, Moses saa Gud i noget, der beskrives som en brændende Tornebusk.

---

18. Juni.

MOSES (fortsat) — DE ÆGYPTISKE PLAGER.

Efter at Moses havde modtaget sit Kald til at udfri de israelitiske Slaver fra Trældom, gik han og hans Broder Aaron i Gang med at lægge Planer om at fuldføre deres Hensigter. Det var intet let Arbejde. Han var blevet kaldet af Herren. Det er sikkert, og den Hjælp, han vidste han vilde modtage fra Herren, fyldte ham med Sikkerhed. Han vidste, at tilsidst vilde alt lykkes for ham. Men han forstod ogsaa, at det mægtige Ansvar, som var lagt paa hans Skuldre, var ensbetydende med tungt Ansvar og megen Lidelse. Hans første Opgave var at frigøre en Million Mennesker, som var blevet Arbejdere og Slaver for en hel Nation. Hans anden Opgave var at føre disse mange Mennesker til et nyt Land — det forjættede Land. Hans tredie Opgave var at organisere disse Millioner Mennesker saa godt, at de vilde blive i Stand til at uddrive Indbyggerne af det forjættede Land og kolonisere det for sig selv.

Og desuden maa vi huske, at han maatte skabe en Nation ud af Slaver. Dette var ensbetydende med Oplærelse, Uddannelse og Organisation. Der er faa Mennesker, der nogensinde har faaet større Opgaver.

Den ægyptiske Konge den Gang var, hvad vi kalder en Konge-Gud. Hvad han sagde, var Lov. Disse Mænd kunde bedst overvindes ved at vise Magt, ikke ved at tale til deres Fornuft. De opretholdt deres Magt ved at faa Folk til at tro, at Himmel og Natur var paa deres Side. Disse Konger benyttede altid Tryllekunstnere og Medicinmænd for at overbevise Folk om, at det ikke kunde nytte at prove paa at modarbejde dem. Moses forstod dette. Desuden troede baade Ægyptere og Israeliter, at Guderne beherskede Universet, og at disse overnaturlige Væseners Vilje altid kunde læses i Naturens Opførsel. Dersom der kom en stor Storm, var den sendt af Guderne. Dersom der var god Afgrøde, var Guderne lykkelige og tilfredse med Tilstandene paa Jorden, og disse gode Ting var et Tegn for Folket, at de havde en god Konge. Men naar der kom Hungersnød og Sygdom, var det et Bevis paa, at Kongen var en daarlig Konge. Og derfor ser vi, at dersom man kunde faa Naturen til at tale, saa vilde Moses med eet Slag have opnaaet to Hensigter. For det første kunde han skræmme den ægyptiske Konge til at give ham og Folket Tilladelse til at gaa, og for det andet kunde han for Israeliterne bevise sin Ret til at være Leder og forvisse dem om, at det var Herrens Vilje at føre dem ud. Derfor maatte han erholde Guds Hjælp til at faa Naturen til at tale.

Denne interessante Beretning om Plagerne har gjort et dybere Indtryk paa Verdens Folk end de fleste andre historiske Begivenheder. Den Kendsgerning, at Israeliterne fik Lov at drage bort, viser, at det overbeviste Kongen, men senere Begivenheder viste, at hans Overbevisning ikke var dyb nok. Hvilket dybt Indtryk denne Begivenhed gjorde paa Hebræerne, fremgaar af den fremtrædende Plads den har faaet i den hebraiske Historie. Naar du læser Bibelen, vil du se, at der stadig i hebraisk Historie gøres Henvisninger til denne Begivenhed.

I denne Tid er det en Vane at betragte Mirakler som noget, der er fuldkommen naturligt, men som blot ikke kan forstaas. Omgivet som vi er af Videnskabens Mirakler, kan vi næsten ikke undgaa at tænke saaledes. Naar vi anvender denne Forklaring paa de ægyptiske Plager, saa finder vi, at de alle er karakteristiske for ægyptisk Liv. Men det gør blot Historien mere betydningsfuld. Baade Israeliter og Ægyptere troede, at Gud og Guderne talte gennem Naturen. Begge blev overbeviste gennem disse Naturtegn.

Spørgsmaal.

1. Læs Alma 12: 9—11 og Pagtens Bog 50: 24 og se, om du kan forklare, hvad der menes med Udtrykket »Jeg vil forhærde Faraos Hjerte«. (II. Mos. 7: 3.)
2. Nævn Plagerne.
3. Læs II. Mos. 4: 22—23. Gik dette Løfte i Opfyldelse? (Bemærk hvorledes Farao blev advaret ved den første Rædsel af den tiende Plage.)
4. Folk, som behøver Mirakler og Tegn for at kunne tro paa Gud, synes altid at kræve endnu et Tegn. Bemærk hvorledes dette var Tilfældet med Farao.

NØDVENDIGHEDEN AF AABENBARING.

Aabenbaring er ligesaa nødvendig i Nutiden som i nogen Tid i den menneskelige Historie. »Vi tror alt det, som Gud har aabenbaret, alt det, som han nu aabenbarer, og vi tror, at han vil endnu aabenbare mange store og vigtige Ting, henhørende til Guds Rige.« Uden Aabenbaring fra Herren vil Mennesket ikke blive i Stand til at vende tilbage til ham.

Vær dydige og rene. Vær sande og ærlige. Hold Guds Befalinger. Da vil I være i Stand til mere fuldkomment at forstaa Forskellen mellem godt og ondt.

For at opnaa Frelse, maa vi ikke blot gøre een Ting, men alle de Ting, som Herren har befalet.

INDHOLD:

Guds Budskab til Verden i de sidste Dage 241
Den Danske Mission 243
Den norske Misjon 250
Redaktionelt 252
Præstedømmet 255
Lektier for Børneklasser .. 256

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.